

Nr 310

Av herr Larsson, Thorsten, m. fl., angående ökad beredskapslagring av motorbrännolja hos förbrukare.

(Lika lydande med motion nr 391 i Andra kammaren)

Mekaniseringen av jordbruket har medfört att näringen i händelse av avspärrning kan försättas i en besvärlig situation. Ett livsvillkor för vårt lands försörjningsberedskap är följaktligen att jordbruket genom lagring kan tillförsäkras drivmedel i tillräckliga kvantiteter. Chefen för handelsdepartementet lämnade under höstriksdagen som svar på en enkel fråga om landets ekonomiska beredskap en redogörelse beträffande drivmedelsförsörjningen, som även är tillämplig på jordbruket. Av redogörelsen framgick att problemet med ren gengasdrift för dieselmotorer ännu ej helt lösts. Enligt nu kända metoder fordras det nämligen en uppblandning av gengasen med 25 % dieselgas eller dieselolja. Även vid övergång till gengasdrift erfordras alltså en relativt stor andel motorbrännolja för att upprätthålla driften med de nu till allt större del dieselmotordrivna jordbrukstraktorerna. Därtill får läggas den omständigheten att det sedan en avspärrningssituation inträtt kan beräknas förflyta en rätt lång tidrymd innan gengasaggregat över huvud taget kan beräknas vara i drift i större antal.

Det finns anledning förutsätta att myndigheterna i åtgärderna för den ekonomiska beredskapen har räknat med dessa förhållanden och att frågan om lagring av motorbrännolja blivit föremål för lämpliga åtgärder. En osäker faktor i sammanhanget är emellertid en eventuell avspärrningslängd, möjligheterna att tekniskt lösa en övergång till ren gengasdrift för dieselmotordrivna traktorer etc. Det finns följaktligen anledning att trots de redan vidtagna åtgärderna skapa så goda säkerhetsmarginaler som möjligt beträffande lager av motorbrännolja. Det synes oss därför lämpligt att nu överväga en komplettering av den hittills genomförda lagringen med en effektiv och kanske mindre sårbar lagring i relativt små enheter ute hos de enskilda förbrukarna.

Möjligheter föreligger för närvarande att erhålla lån av staten för lagring av olja genom de s. k. tanklånen. Dessa har emellertid icke blivit nämnvärt utnyttjade. Detta beror säkerligen främst därpå, att vederbörande lagerhållare och förbrukare inte har några garantier för att inte den lagrade oljan i en krissituation tages i beslag av myndigheterna. Det vore därför angeläget, som stimulans till ökad lagring, att dylika garantier lämna-

des, varvid kan övervägas att begränsa denna garanti för egen förbrukning till viss begränsad och skälig kvantitet.

En väg som i detta sammanhang även bör prövas är lagring av motorbrännolja inom den s. k. blockorganisationen inom jordbruket. Det borde övervägas huruvida icke staten skulle bekosta upplagring av viss kvantitet motorbrännolja inom varje blockorganisation.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om prövning av möjligheterna till ökad beredskapslagring av motorbrännolja direkt hos förbrukare i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1962

Thorsten Larsson

Ivan Svanström

Bertil Jonasson

Harald Pettersson
